

stk. 7. Naar nogen ved sin første Ansættelse i en med Pensionsret forbunden Stilling har fyldt sit 35. Aar, kan det i særlige Tilfælde ved Normeringslov bestemmes, at der efter de første 10 Aars Tjeneste, dog ikke før det fyldte 65. Leveaar, ved Pensionsberegning skal godskrives ham et vist Antal Tjenesteaar, der fastsættes under Hensyn til Alderen ved Ansættelsen, men i det højeste 10 Aar.

stk. 8. Naar nogen forbliver i sin Stilling efter Indtrædelsen af det Tidspunkt, der medfører Pligt til at søge Afsked, bliver Pensionen ved Afskedigelsen at fastsætte, som om denne havde fundet Sted til det ommeldte Tidspunkt, altsaa uden at der tages Hensyn til senere opnaaede Lønningstillæg, og uden at Pensionsalderen ved den senere Tjeneste forøges.

stk. 9. Indtil der ved Lov fastsættes nye Regler angaaende Pensionering af Tjenestemænd, der regelmæssig afskediges i yngre Alder, bliver Pensionen for Tjenestemænd under Militæretaterne, naar disse i saadan Alder afskediges eller søger deres Afsked i Henhold til §§ 159, 172, 180, 182, 183, 188, 193 og 198 i Lov Nr. 342 af 7. August 1922 om Hærens Ordning og § 28 i Lov Nr. 345 af 7. August 1922 om Søværnets Ordning, for saa vidt angaar Pensionsalderen at fastsætte efter de hidtil gældende Regler, saafremt disse giver et for Tjenestemanden gunstigere Resultat. Dette gælder ogsaa, naar de paagældende afskediges paa Grund af Svagelighed. For de nysnævnte Tjenestemænd bliver, indtil anderledes ved Lov bestemmes, ved Beregningen af Tjenestetiden og Gennemsnitsbeløbet hvert Aar, hvori vedkommende har gjort Felttog eller været udkommanderet i Anledning af Krig og paa Krigsfod, at regne for to Aar.

stk. 10. Ved Pensionsberegning for saadanne, som er overgaaede fra en af de i Lovene Nr. 82 og Nr. 89 af 19. April 1907 nævnte Stillinger, der ikke er Tjenestemandsstillinger, til en Tjenestemandsstilling eller omvendt, medregnes den i den første Stilling opnaaede Pensionsalder.

§ 56.

stk. 1. Hvis en Tjenestemand ved Udførelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Skade, at han maa afskediges, tilkommer der ham uden Hensyn til Alder eller Tjenestetid altid i Pension $\frac{2}{3}$ af den sidst oppebaarne Lønningsindtægt (jfr. dog § 52), eventuelt af den i § 55, 4. Stykke, ommeldte Pensionsindtægt, forsaavidt Betingelserne for Pensionens Beregning efter denne Bestemmelse er til Stede.

stk. 2. Udelukket fra Behandling efter nærværende Paragraf er Tilskadekomst, som den paagældende Tjenestemand selv har hidført med Forsæt. Har han ved grov Uagtsomhed eller ved synlig Beruselse selv hidført eller dog væsentlig bidraget til Tilskadekomsten, kan Ministeren bestemme, at Pensionen efter denne Paragraf skal nedsættes eller bortfalde.

stk. 3. Ingen kan gøre Krav paa Pension efter foranstaaende Regel, medmindre han snarest muligt efter, at Tilskadekomsten er konstateret, har anmeldt det passerede for sin foresatte.

stk. 4. Bestemmelserne i § 40 i Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde af 28. Juni 1920 berøres ikke af denne Lov.

stk. 5. Lige med Tilskadekomst regnes skadelige Paavirkninger af højst nogle faa Dages Varighed, der skyldes Tjenesten eller de Forhold, hvorunder den foregaar, og som medfører Tjenestudygtighed.

stk. 6. Medfører Beskadigelsen en blivende Forringelse af Arbejdsevnen, uden at den tilskadekomne dog paa Grund af samme afskediges, forholdes der i Overensstemmelse med Loven om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde samt dertil sig sluttende Bestemmelser vedrørende statsansatte.